

10. ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροισι
 Ἑλίε, θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσω φλόγα,
 ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῆ τόθ' ἡμέρα
 ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἦνίκ' ἦλθε γῆν
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὅς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λάιον.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενοικέως,
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφν·
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο. γαμεῖ δὲ Λαίος μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τὰ μ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ' ἅμα
 παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωσίαν.
 ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἀναξ,
 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
 ὁ δ' ἠδονῆ δούς εἰς τε βακχεῖον πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
 λειμῶν' ἐς Ἑρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας

5

10

15

20

11. μιᾶς ἐκ ματρὸς C